

Redactat de NICU STEJEREL.
Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.
Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Censitorul nației ungurești.

Iată ministrul președinte cel cu Kue'n | că cite-o para chioară în pălărie, iar
cap cum cerșește pe sdradele Vienei | Bienerth, ministrul președinte austriac
concesiuni pentru maghiari. Minis- | rîde cum le scoate ochii ungarilor cu
trul de finanțe comun Bilinszky le arun- | cite o nimică toată.

Scrisoare din Bănat.

— Scrisoare „pră“ vorba bănațanului. —

Cimișoara, luna lu Brumărel.

Fracie Cucule! Cred că nu ți-o fi cu bănat, dacă vin să-ți trimet căcie o vies-te dă pră la noi. Pr'aiși prin Cimișoara tătă lumia îi fărămacată, dă cînd ai luat la tri parale pră popa nostru ăl cătă-niesc. Pogan om mai iesti și tu, să-i dzîși, că-i cinăr oțălit. Cum ți-o picat în mincie așa șieva? Ha, ha, ha! șod lu-cru! Numa una tot nu șcii tu și anume: tu nu șcii că popa nostru ăl cătă-niesc umblă cu spiridușu. Il ciamă cu masa și apoi ăla îi spunie lui tăcie minună-țiile și agevăracie și d'ălelancie. Așa și glasurile lui Sîn Făntinela parcie marie lie poace mulțami lu spiridușu lui. Să'l audzi baș num'odată cum îți mai cîntă la dzile mari în biserică cred într'unul Dumnedzău și pră tatăl nostru!? La puțini li dat să'l audă cîntînd, că știi, noi orășenii cam rar dăm pră la sfînta beserică, și și atunși numa la dzile mari și cam cătă capătu slujbii, numa baș binie pră cînd îi vremea dă credeu și dă tatăl nostru.

Păcat, că nu'l lasă prota să tragă și dîn lanță cînd le cîntă. Doamne! că mi-nunat ar mai fi. Oțîră îi driep, că cam adușie pră cîntatu orbeșilor dăla țîrguri prîntu că cîntă tarie milos și arie un glas gie cie pătrunde pînă la fiere, numa d'aia niși un bai, că tarie nie plașie. Acuma baș îi tare cătrănit pă cinie, am audzit, că nu să stăvieșce pînă nu scoa-ce pră tăți drașii din iad, numă ți-o fa-șie și ție și la tătă lumia, care nu-i dă pașie. Păza Cucule.

O altă vieste la noi îi, că aviem dîn mila lu Dumnedzeu două țăitunguri, u-na a lui Mitru, alta a lu dascălu Indrei-ca. Una Plugaru român prîntu paori, al-ta: Zorile, prîntu domni, numai d'aia tăt un drac, cînd îi vorba dă ciufalia-lă ori ești domn, ori ești paure, amîndouă îți fac pra voie. A dîntii îți vinie fără s'o șieri, și rar om, care să poace coto-rosi dă ea, aielantă îi mulțam, dacă o primești. Redaftoru ei nu-ți scrie niși odată să plăcești. O plăcești numa da-că vrei. Mie mi ușor că nu pliesc niși una, niși alta, lie ciecesc dăla alții, cari le capătă da ficia. Am citit dzilele ăș-tia în Zorile lui Indreică dă răuniunea damelor din Cimișoara. Nu-i plașie lu Domnu Andriescu (lumia vorbiește, că iel o scris, în loc dă mulțam lu prota, — da șcii nu pria trăbă să dai mulcie pră gura lumii.) Ci-că nu-i mulțam cu doamna prota.. Că pria vria marie bu-chet dă flori, cînd miere la bal. Altă doamnă, dac'ar fi în locu iei, n'ar primi buchet dă la dame. Poace că alcile li-ar cumpăra singure, că viedz, trăbue să șcii, că și la noi cu răuniunea dame-lor, ca la Sibiu cu sporcassa »Albina«. Ar vria mulți să fie în locu lu Domnu Cozma, năince dă vrieme, și aishi iară mulcie damie să țin mai întălepece ca doamna prota. Da mincea nu să baș măsură după pungă. Mă mir că domnu Andriescu (adică ăla d'o scris) să liagă dă doamna Emilia Lungu, care poacie

niși nu visază să stea dă vorbă cu iel, da să să mai gîngiască să ajungă dă prezidentă. Doamna Emilia Lungu și-e folos, că-i înteleaptă și învățată, dacă îi mai săracă ca alcile.

Îți mai trimet o vieste dă la noi. Du-minecă or fost 2 săptămîni, că s'o ținut adunarea pîntru »Astra« la Giroda, na-ince d'aia o stat în țăitunguri, că o fi »Astra« la Giroda. Numa pră la noi nu baș dau oamenii mult pră țăitunguri, numa atunși lie șiecesc, dacă vr'un cu-noscut îi ciufulit în ele. Nu-i dă mirat dară, că lumia n'o pria audzit dă Giroda și dă »Astra«— Vr'o douăspriese coșii și vr'o doi călăreți ni-o așceptat la ai-zănbă, dă unge ni-am scoborit 7 inși dîn oraș (parce din comitet, parce goști). Să ne fim pus în tătă coșia cîce unu și tăt 5 coșii o rămas goale. Tarie ni-o fost rușine, am vrut să dzîsem că nu nis noi, pă cari îi așceptă Girodzanii cu pă-răgie, dă ni-am luat inima în ghiniți și ni-am scos cu aia, că ăilanți vin pră jos, prîntu că Giroda îi numai dă tri fărare dă cias dă dăparcie pră jos dăla oraș:

Nărocu nost, că oamenii n'or baș știut, și-ei aia »Astra« da după șie or ascultat pră popa lor vorbind »despre tovrășii«, or da iei cu sococială, că domnii, cari or venit la iei, is gela si-gurație, și or venit să le asigureze mar-ville, în cari bîntuie d'ovreme încoasi tăcie boalile. Li s'o părut lor atunși, că-i mult 2 zloți la an prăntu Astra, da dă la o vrieme vădzănd, că biceșugu la marve nu mai tresie, să tăt întriabă, că oare cînd vin iară domnii dăla sigu-rație, că ar plăci bucuros și 2 zloți la an, numa să nu li să prăpăgiască mar-va. Părincile Popovici din Ghiroda s'o fi bucurat mai mult, că n'am fost mulți goști din oraș, că i-am fi mîncat și u-recile.

Acuma baș ți-am scris dăstul, altă-dată și mai mulcie. — Cie sărută

Nenea Viespe.

Pictor istet.

— Cum poate cîștiga atît de mulți bani pictorul Mărgăreanu, cînd e nu-mai un »fuser«.

— Ei frate, are el minte! El de re-gulă pictează femci urite, dar le face frumoase, — de aceea să imbulzesc la el.

Cucu la Vasiova.

Cucule cu mîndru nume
Ce sbori peste întreagă lume
Peste sate, peste țări,
Peste dealuri peste mări,
Zboară acum peste Moldova.
Drept la noi la Vasiova
In Vasiova satu nostru
Ce ș'a perut de-o vreme rostu
Din vina preotului
Și a învățătorului
Că amîndoi mîna au dat
Și cu Burdea s'or legat,
Pe popor l'or părăsit
Cu jidanii s'or înfrățit
Ș'am rămas ca vai de noi
Plini de lipsuri și nevoi
Ca turmă făr de păstor
Școala făr de învățator
Și poporul credincios
Fără popă cuvios,
Pentru că la noi e popă
Și în alt sat el face slujbă
Numai la vre-o întimplare
Vre-o utrenie la zi mare,
Și acea o face cînd
Să astupe gurile pe rînd
Ca nime să nu cîrtească
Voia popi s'o împlinescă
Că la toți slujba a făcut
Toate tot cum popa a vrut
Și cîte de astea face
Că poporui bun și tace,
Tace rabdă că e blînd
Nu-i ca alți fără rînd
Cari să dee cu bîta în baltă
Ca să-i știe lumea toată
Că el face și desface,
Toate cum lui îi place,
De-a rămas al nostru sat.
De rușine în Bănat
Dar cari rele'n asta lume?
Or avut sfîrșituri bune!!
Dumnezeu nu dă cu boate
Dar e grija lui de toate
Mai țîrziu ori mai curînd
Și așa la toți pe rînd
Și cu bunul Dumnezeu
Vreau să încep acum și eu
Mai întii cu preotul
Și apoi cu dascălu
După aceea cu popiță
Și în sfîrșit cu dăscălița
Și acuma: atențiune!!
La cîte voi a vă spune
Popa nost — ăl ocheșel
E la suflet cam astfel,
Cînd vorba de cîștig
El e cel dîntii la rînd
Și se luptă vai de mine
Ca să-și umple punga bine
Cînd e vorba de muncit
Ori vre-o plată de jertfit
Ori e vorba de popor
Or binele tuturor
El atunci se face mort
Ca țiganul lîngă cort.
Nu-l mai afli nu'l găsești
Măcar să te prăpădești
Căci porunca lui Burdel
Sună Doamne cam astfel:
Ungaria e mama noastră
Nu aveți lipsă de voi Astra
La a Astei amintire

Noi vom da o lămurire
Să se înțeleagă în lumea toate
Ca pe la noi se tot poate
Și fără dascălul și popa
Poporeni își fac ei proba
Pentru a lor înaintare
Cum pretinde azi lumea mare,
Să înaintăm și noi,
Și fără de ei amîndoi,
Cari nouă ni-s tot în contră
Cînd e vorba de vre-o proptă
La a noastră luminare
De cari ei nici habar n'are
Ei atunci toate se ncearcă
Ca pe toți pe sfori săi tragă.
Să-i poată îndupleca
Și de Astra îndepărta
Spunîndu-le tuturor
Că al Astrei ajutor
Nu-i pentru poporul nost
Noi popor atît de prost
Cînd la Astra ne înscrim
Ca membri bani să le dăm
Nu vom avea mîngăiere
Că ne dăm a noastră avere
Sunt părăle lăpădate
De care noi n'avem parte
Că dacă ar fi vr'o bunătate
Cum să nu luăm și noi parte.
Așa popa ne slătăește
Pe noi Doamne ne ferește
De a lui învățătură
Ce lui îi iasă din gură
Că noi îi știm bine firea
El pentru noi nu-i nicăirea
Pentru a noastră bunătate
El e în contra cît se poate
Ca să nu înaintăm
Ci în mormînt să ne ngropăm
Și tu părinte Zuiac,
Nu cumva să faci vr'un drac
Să le dai sprijinul tău
Să scap poporul de rău
Lasă-l jos să fie prost
De nu vrei să mînci de post,
Că dacă s'o cumînți
Bine de tine n'o fi
Că se face prea învățat
Și tu rămii nemîncat
Ș'apoi popa bun soldat
Iute n școală a alergat
Corul tot el l'a hulit
Cînd de Astra i-a vorbit,
Și făcîndu-se deștept
S'a bătut cu pumnii n piept
Și apoi răcnind cătră noi
Nu e Astra pentru voi,
Atît ne-a zis și a plecat,
A lui Burdea bun soldat
Și celelalte ce-a făcut
Să vile spun toate pe scurt
Iată mai anul trecut
Ce ispravă ne-a făcut:
Că el nici eri nici acuma
I-a mîncat tot sporul ciuma,
El n'a dat samă la popor
Despre bani dela cor,
Despre banii ce-or intrat
Tot pentru al nostru sat,

Cu colecta întreprinsă
Și de mulți săraci subscrisă,
Toți săraci cu omenie
Au solvit a lor datorie
Că în rari sate românești,
Vasioveni-și din povești
Pentru biserică și cultură

Și dă bucură din gură,
Să nu fie mai în rînd
Biserică pe pămînt
Mai frumoasă și lăudată
Cum e și a fost vr'odată,
Dela poporul sărac,
De părintele Zuiac
Strînși cu trudă și nevoi
Pentru clopotele noi,
Și clopotele vechi vindute
Pentru biserică-s perdute.

La alegerea de ablegat
Ce a făcut părintele Zuiac,
Acum la alegerea trecută
S'a făcut că să zăuîtă
Să fie conducător
Pentru bietul său popor.
Tot așa și dascălul
De frica lu inspectorul
Ci un neamț bun și cuminte
Ne-a condus atunci înainte.
Tot strigînd dar unde drac
S'a ascuns popa Zuiac,
Doar n'o fi plecat la munte
De nu e acum în frunte.
În fruntea poporului
Pentru interesele lui
Iar poporu înfuriat
În contin a tot strigat
Să ne ia dracu părinte
De nu te învățăm noi minte,
Că-ți rupem reverenda nouă,
Și-ți spargem capul în două,
Ș'atunci popa vai de mine
De frică nu de rușine,
Pe furis el a votat
Cu al nostru candidat
Și apoi iute s'a spălat
Celelalte le voi spune
Cu altă ocasiune.

Recunoaște.

- Ai văzut d-le Ionescu cele trei mai-muțe noi în grădina zoologică.
- Da, d-șoară, dar nu au fost trei.
- Eu numai atitea am văzut.
- Cînd am fost eu acolo... erau patru.

Cîntare cătanească.

(Trimisă de N. Minda, june din Petroman,

II.

Și cînd fu pe la nserat
În Bosnia brod am plecat
Frunză verde iarbă rară,
Acum sînt în altă țară
În țară bosniască
Dumnezeu s'o prăpădească,
Frunză verde de pe rit
De aici trenul a pornit
Și cît fu noaptea de mare
Trenul mergea tot mai tare
Toată noaptea că ni-am dus
Pînă la Saraievo am ajuns
Foaie verde lemn tufos
Că baș Duminecă a fost
Aici ne-am coborît jos
C'a fost loc mai frumos,
Muzica iar ne-a așteptat
C'am avut o țiră rast.
Și iară că am gîndit
Cum sînt eu de pribegit
Și un cînteț am cîntat
Și așa cam am început:
Păsăruică paserea
Stîmpărăm inima mea,
Mîngăio de gînduri iară
Ca să merg într'a mea țară.
Pasărea de pe smochin
Mi-ai cîntat să fiu străin,
Și mi-ai cîntat Mercuria
Ca să umblu prin Bosnia,
Să mă duc în țări departe
Și de părinți să n'am parte
Să n'am parte de-al meu sat,
Să trăiesc tot cu oftat
Să n'am parte nici ticneală
Să trăiesc tot cu amăreală.
Tot gîndesc și iar gîndesc
Cum în Bosnia să trăiesc
Nimic acum nu pot să fac
Că cum toate am gătat
Am gătat de n'am putere
De stau ca legat în fere
Și cîntînd așa cu jele
Curg lacrămile părăie
Și cînd cîntecu am gătat
Mai departe am plecat
Tot prin dealuri și mai mari
Tot printre dealuri de peatră
De nici mașina nu poate să mea
Hi la deal și hi la vale
Trenul merge nu prea tare
Frunză verde de pe nalbă
Toată ziua umblat'a roată
Pe după dealuri de peatră.
Și ntr'alt loc nu să putea
Numai trenul se băga
Pe subt dealul de piatră,
Ca dincolo să ne treacă
Și așa că ne duceam
Și mai de multe ori ne băgam
Multă lume mai treceam
Și multe că mai vedeam
Cînd fu luni de dimineață
Amarită noastră viață
Mai o țară că ni-am dus
Pînă'n Ustipraci am ajuns,
Aici jos noi că ne-am dat
Că drumul ni s'a scurlat
Și pe picioare am plecat

Azi c'am mărșăluit
 Pînă la Foca am sosit
 Unde a fost locul numit,
 În Focă cînd ni-am băgat
 Generalu în drum ni-o stat
 Și defilierung că i-am dat
 Și el a fost mulțumit
 Cum am fost de tăbăriți
 Și pe loc noi că am stat
 Pîn' țum gebet ni-o suflat
 Și la căzarma am plecat
 Cînd văzui căzarmile
 Mă prinse frigurile.
 Căci nu-i căzarmă cum se știe
 Ci e toată de hîrtie,
 Cînd înăuntru m'am băgat
 Nici paturi nu am aflat
 Borneu l'am lăpădat
 De tot că ni-am dezbrăcat
 Și pe paie ni-am culcat
 Puțintel am odihnit
 Și deloc ni-am pomenit
 Și pe afară am eșit
 Să ne treacă de urît
 Și cînd ne uitam roată
 Văzurăm munți tot de piatră.
 Și uitîndu-mă în sus și în jos
 Numai văd un om frumos
 Cît mă uit cu ochii mei
 Nu văd oameni de ai mei,
 Cît mă uit cu ai mei ochiuri
 Nu văd oameni cunoscuți
 Nunta tot păduri și munți
 Tot numai păduri și spini
 Și numai oameni stăini
 Căci numai asta cunosc
 Numai frunză și iarbă
 Că asta-i peste toată lumea,
 Frunză verde de colie
 Nu vezi om cu pălărie
 Numai turc cu capul roșu
 Și iară cînd ne vorbește
 Vorbește el tot turcește,
 De nime nu-l pricepește
 Căci nu știe românește,
 Vai Doamne acum ce se fac
 Că pîinea ni s'a gătat
 În cantina am alergat
 De cinci bani cerui eu pîne
 El mă'n bie cu smochine,
 Că el număa pricepea
 Ce pe mine mă durea.
 Foile verde și una
 Rău mi-a cîntat merluța
 Să ne lăsăm noi țara
 Și să mergem în Bosnia
 Și acum noi ce-am pățit
 După ce ni-am ocieșit
 Minezi cînd ne-am sculat
 Fața în Drina ni-am spălat
 Căci apă nu am avut
 Din Drina am și băut,
 După ce noi ni-am spălat
 Cafea neagră că ni-a dat
 Dar nimeanu-a băut
 Că era plin de lud
 După ce cinci zile trecea
 Ibmgu că se începea
 Sus la dealuri am plecat
 Frunză verde hoștean
 Căpitanu-i sus pe cal
 Cătaua-i cu mult amar,
 Căpitanul fluierînd
 Și noi mergem tot plingînd
 Că gîndim unde am ajuns
 Din dulcea noastră țară
 Să trăim cu amărăci
 Frunză-i lală sus la munte

Sudorile merg pe frunte
 Frunză verde iarbă lată
 Și iară mai zic odată
 Căci cui plac vorbe de jele
 Vină să asculte guri mele
 Ca să-i spun al meu necaz
 Ce prin Bosnia noi am tras.

Vinător bun.

— Așa din aproape totuși ai fi putut nimeri iepurele.

— Eram puțin ametit și vedeam tot dublu înaintea ochilor.

— Și așa l'ai fi putut nimeri cel puțin pe unul...

— Eu am puscat în celălalt...

Rămășag bun.

— Ce-i prietene Nicolae, am auzit că te-ai prins că 40 de zile să nu măninci și 40 zeci de nopți să nu dormi. E adevărat?

— Apoi se înțelege că-i adevărat. Alaltăeri am început deja.

— Ei, și cum merge, nu ți-e foame, ori somn încă?

— Nu, fiindcă dorm ziua și mîine noaptea.

Poșta Cucului.

Un glas de durere din Bulzești.— Nu putem publica, întii pentru că scrisoarea, în multe locuri e atît de încilcîtă, că nici cu patru ochi nu o putem descilci! — Dă să o scrie unul care se pricepe la scris; — a doua, fiind că nu ne spui: cine ești?..

Ioan Ciucurel, Soșdia. — Primit și sînt în cale spre publicare. Dar trebuie bine cercate. Ne place că ne-ai ascultat. Publicăm aci scrisoarea, ca să vază și ceilalți și să se acomodeze:

»Mult onorată Redacție! Mă rog, ca să binevoiți a publica aceste ce le-am trimis pentru foaia umoristică »Cucu« căci nu sînt culese din cărți, ci eu le-am »născornit« din capul meu«. etc.

Ghicitoare.

I.

Neamtu nebun, pe fiul îl gonești
 Iar Sepi, rîde de să prăpădește.

Căutați-l.

II.

Aici stă boeru
 Dar unde-i secretaru?

Căutați-l.

Redactor responsabil: F A G U R E.

AGENȚI

și comisionari pentru articlii cu gros cari sunt în circulație se primesc în tot locul cu proviziune mare. Trimiteți adresa pe o cartă postală la firma Jakob König, Viena VII/3. Postamt 63.